

jeg kan i flere Punkter henholde mig til den sidste ærede Taler. Det gælder navnlig Bestemmelsen i § 6; angaaende den har jeg ogsaa haft nogen Tvivl om, hvorvidt det kan siges at være hensigtsmæssigt, at Sysselmanden skal afgive sin Kendelse om, i hvilke Forhold de forskellige Ejere ere lodtagne i et bestemt Jordstykke. Ved at tænke nærmere over det tror jeg netop, Lovforslaget gaar ud paa det rigtige, nemlig, at Sysselmanden affigter Kendelse i dette Forhold, idet det er saaledes, at hvis vedkommende ikke er fornøjet med Kendelsen, staar det ham frit for at indaane Kendelsen til Landvæsenkommissionen. Nu kunde man spørge, om Landvæsenkommissionen var rette Forum for Afgørelsen af Spørgsmaal om Ejendomsret. Efter de lokale Forhold paa Færøerne tror jeg imidlertid, det er rigtigst her at gaa til Landvæsenkommissionen, saa meget mere som Lagtinget selv har foreslaaet, at Spørgsmaalet skulde afgøres af denne.

Med Hensyn til de andre to Spørgsmaal, som den ærede foregaaende Taler omtalte, om man skulde udelade Ordet „uopholdelig“ i § 8, og om det Medlem af Sognekommisjonen, som skal indgive til Sysselmanden Beretninger om Forandringer i Ejendoms- og Bestiddelsforholdene, skulde indgive dem aarligt i Stedet for sjerding-aarligt, tør jeg ikke tillade mig at udtale nogen begrundet Mening, men jeg vil dog allerede paa dette Standpunkt tillade mig at udtale, at da det egentlig kun er disse to Ting, som den ærede Taler mente vare tvivlsomme, vil jeg fraraade, at der af disse Grunde nedlægges Udvalg om Sagen, idet det alligevel tør formodes, at det Udvalg, der bliver nedsat, ikke vil have det tilstrækkelige Kendskab til de lokale Forhold til at afgøre, om disse Ord skulde udelades eller forandres. Jeg vil derfor opfordre den ærede foregaaende Taler til, hvis han mener, det er nødvendigt, da at nøjes med at stille Endringsforslag, som udtrykke hans Tanke, i hvert Tilfælde efter Konference med den ærede Justitsminister, som vistnok i dette Tilfælde vil strække sig saa vidt som muligt over for det saghyndige Medlem. I det hele skal jeg ellers ogsaa anbefale Lovforslaget til snarlig Vedtagelse, idet det vistnok vil være til stor Gavn for Øerne, om denne ny Skyldføtning kunde blive gennemført.

Justitsministeren (Rump): Ved Lovforslagets Fremførelse fremhævede jeg Ønskeligheden af, at dette Lovforslag kunde blive gennemført i indværende Aar, saaledes at der kunde komme en Lov ud af det, thi det er et inderligt Ønske paa Færøerne, at man

snarest muligt maa kunne naa at se den ny Skyldføtning gennemført, og man har derfor i § 1 foreslaaet, at den ny Fordebog skulde træde i Kraft i 1899 i Overensstemmelse med Lagtingets Fremhævelse af dette Punkt. For at dette kan ske, er det nødvendigt, at denne Lov bliver vedtagen i denne Samling, ellers vil det blive udført til et senere Aar. Jeg havde haabet, at dette Lovforslag skulde kunne gaa igennem dette Ting, uden at der blev nedsat Udvalg, idet det jo i alt væsentligt slutter sig til Lagtingets. Det synes jo imidlertid, efter hvad det ærede Medlem for Færøerne (Fr. Petersen) udtalte, at han var til Ginds at foreslaa Udvælgs Nedsættelse. I øvrigt skal jeg da ogsaa, inden jeg gør mine enkelte Bemærkninger, sige, at det forekommer mig, at de fremførte Indvendinger ikke er flere, end at de meget vel maatte kunne finde Udtryk i Endringsforslag, uden at det gik til Udvalg. Hvad angaar den paapegede Forandring i § 6, skal jeg ikke dvæle længe ved den, det er jo, som det ærede Medlem for Færøerne oplyste, en Forandring i, hvad der er foreslaaet af Lagtinget, men baade erkendte det ærede Medlem, at han fandt, det var en Forbedring, og det andet ærede Medlem, som nøje er kendt med færøiske Forhold, erkendte ogsaa, forekommer det mig, at der ikke kunde være noget at indvende imod, at det er Sysselmanden, som kommer til at affigge Kendelsen, inden det gaar til Landvæsenkommissionen. Det er naturligvis sat ind for derved at søge at naa, at der kommer saa saa Sager for Landvæsenkommissionen som muligt, da dette jo medfører en hel Del Besvær og Bekostning. Med Hensyn til § 8, sidste Membrum, kan der spørges, om Ordet „uopholdelig“ i og for sig træffer den Mening, som skulde være tilsigtet, men det forekommer mig imidlertid nok, at det bør staa der. Det, som man derved har villet udtale, er jo ikke det, at disse Forretninger skulle gaa forud for alle andre Forretninger, men blot det, at naar Folk vare komne i Restance, burde de ogsaa udpantes saa snart efter, som de kunde. Hvis der kom til at staa, at resterende Skatter inddrives af Sysselmanden ved Udpantning, er der brugt en Vending, hvor der ikke er Spor af Anthyndning af, at det gør noget til Sagen, om det maaske venter til næste Omrejse. Jeg lægger ikke Vægt paa Udtrykket, man kunde vist meget let enes om et andet, som maaske fjernede den Frygt, der er fremkommen fra det ærede færøiske Medlem for, at man derigennem skulde gøre til Pligt for Sysselmanden at foretage særlige Omrejser straks efter. — Saa er der det lille